

Sygn. akt IV U 1546/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania W. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 9 października 2014 roku nr (...)

w sprawie W. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 1546/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 czerwca 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 09.10.2014 r. odmówił W. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż komisja lekarska ZUS - orzeczeniem z dnia 02.10.2014 r. stwierdziła, że odwołująca jest zdolna do pracy.

W. H. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając, iż decyzja jest krzywdząca. Nie zgadza się z rozstrzygnięciem, bowiem wbrew stanowisku organu rentowego, schorzenia na które choruje przesądzają, iż nie jest w stanie podjąć zatrudnienia zgodnie z kwalifikacjami. Odwołująca domagała się zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego poprzez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W. H. urodzona w dniu (...) ma wykształcenie zawodowe o specjalności modniarstwo, krawiectwo, pracowała jako chałupnik – szwaczka w Spółdzielni Pracy (...) w D., modniarka, prowadziła działalność gospodarczą w zakresie handlu w latach 1993-2012. Odwołująca w okresie od 08.02.2011 r. do 28.02.2013 r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy w Tarnowie wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 r. sygn. akt IV U 906/13 oddalił odwołanie W. H. od decyzji z dnia 07.05.2013 r. odmawiającej jej prawa do renty. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację odwołującej od tego wyroku wyrokiem z dnia 22 października 2014 r. sygn. akt III AUa 324/14. Odwołująca w okresie od 22.06.2013 r. do 21.06.2014 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 08.07.2014 r. złożyła kolejny wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: wniosek z dnia 08.07.2014 r. –k. 1-4 ar czIII).

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u W. H. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii i kardiologii.

Na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania odwołującej i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli w zbiorczej opinii pisemnej rozpoznali u W. H.:

- nadciśnienie tętnicze II/III stopnia ESC/ESH,
- otyłość,
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa,
- bóle głowy.

Odwołująca z uwagi na stan zdrowia nie jest niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca od wielu lat leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego, od lat 90-tych bóle głowy. W badaniu przedmiotowym stwierdza się otyłość, podwyższone wartości ciśnienia tętniczego. Poza tym bez zmian patologicznych: ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa, objawy rozciągowe w kończynach górnych i dolnych są ujemne. Chód jest prawidłowy, kończyny górne i dolne o symetrycznych obwodach bez cech zaników mięśniowych. Odruchy skokowe dość słabe. Próba Romberga ujemna. Badanie NMR kręgosłupa szyjnego z marca 2013 r. wykazało początkowe zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nie stwierdzono ucisku na korzenie nerwowe i rdzeń kręgowy. Badanie Rtg odcinka lędźwiowego kręgosłupa z grudnia 2014 r. wykazało dyskopatię na poziomie L1-L2. Badanie TK odcinka piersiowego wykazało zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nie stwierdzono ucisku na korzenie nerwowe i rdzeń kręgowy. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez upośledzenia funkcji kręgosłupa nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Schorzenie wymaga stosownej rehabilitacji oraz leczenia w okresach zaostrzenia dolegliwości. Od wielu lat rozpoznane bóle głowy, nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Nadciśnienie tętnicze II/III stopnia ESC/ESH, pierwotne umiarkowanego stopnia, bez udokumentowanych istotnych zmian narządowych bez cech niewydolności krążenia. Pomimo sugerowanego w rozpoznaniu nadciśnienia opornego na leczenie nie spełnia kryterium takiego rozpoznania wg. zażywanych leków i dawek. W karcie informacyjnej ze stycznia 2015 r. widnieje jeden wpis pomiaru ciśnienia tętniczego RR 130/80 mmHg. W dokumentacji medycznej brak badania całodobowego ciśnienia tętniczego (holter ciśnieniowy). Schorzenie wymaga modyfikacji leczenia i systematycznego stosowania leków. Próba wysiłkowa (akta 34 strona) bez dokumentacji ekg, badanie nie nadaje się do oceny, interpretacji. Schorzenia kardiologiczne nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Na podstawie przeprowadzonych badań własnych oraz analizie dostarczonej dokumentacji medycznej -w zakresie prezentowanych specjalizacji biegli stwierdzili brak podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 16-19 as/.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy nie kwestionował opinii.

Odwołująca kwestionowała opinie, ale nie podniosła żadnych konkretnych zarzutów merytorycznych poza tym „że choruje na różne choroby i przedstawiła na tę okoliczność zaświadczenia lekarskie, ale najwyraźniej nikt jej nie przeglądał, a tylko przerzucił”. Sąd nie podzielił jej zastrzeżeń do opinii biegłych uznając, iż w pełni zasługuje na uwzględnienie jako prawidłowo przeprowadzony dowód sądowo-lekarski zwłaszcza, iż zastrzeżenia odwołującej nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do negacji wniosków biegłych. W przekonaniu Sądu zastrzeżenia zgłoszone przez odwołującą nie znajdują potwierdzenia w świetle analizy przedmiotowej opinii. W opiniowaniu sądowo-lekarskim zdaniem Sądu istotne znaczenie ma bowiem stopień naruszenia funkcji organizmu spowodowany stanem lub procesem chorobowym w odniesieniu do zdolności bądź niezdolności do pracy. Natomiast mnogość rozpoznanych schorzeń, stałe leczenie – nie przekładają się automatycznie na stopień zdolności do pracy. Subiektywne odczucia odwołującej muszą być oceniane w toku badania klinicznego i obiektywnie zweryfikowane. Obiektywna weryfikacja nie zawsze jednak spełnia oczekiwania stron zwłaszcza w postępowaniu w sprawach rentowych - co jednakże nie przesądza automatycznie, że opinia wydana jest z naruszeniem obiektywizmu i bezstronności. W tej sytuacji Sąd uznał wspomniane zarzuty za bezzasadne.

W orzecznictwie wskazuje się słusznie, że nie uzasadnia potrzeby powołania innego biegłego jedynie ta okoliczność, że opinia powołanego już biegłego jest dla strony – w jej odczuciu niekorzystna (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 22.07.1997 r., I CKN 174/97, nie publ.).

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. H. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 09.10.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności

do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Zgodnie z art. 61 powołanej ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W wyroku z dnia 12 lipca 2005 r. Sąd Najwyższy II UK 288/04 podkreślił, że istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, chociaż w pewnych okresach wymaga czasowych zwolnień lekarskich (OSNP 2006/5-6/99).

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczona, ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jest zdolna do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczona została poddana badaniu przez biegłych, którzy wydali opinię na podstawie osobistego badania odwołującej, dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych i w aktach sprawy. Sąd w oparciu o opinie biegłych neurologa i kardiologa stwierdził u odwołującej brak niezdolności do pracy jako jednej z niezbędnych przesłanek uzasadniających przyznanie prawa do renty. Stwierdzone schorzenia tj. nadciśnienie tętnicze II/III stopnia ESC/ESH, otyłość, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa i bóle głowy nie uzasadniają uznania W. H. za nawet częściowo niezdolną do pracy. Odwołująca jest zdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami jako pracownik fizyczny. Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca od wielu lat leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego, od lat 90-tych bóle głowy. W badaniu przedmiotowym stwierdza się otyłość, podwyższone wartości ciśnienia tętniczego. Poza tym bez zmian patologicznych: ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa, objawy rozciągowe w kończynach górnych i dolnych są ujemne. Chód jest prawidłowy, kończyny górne i dolne o symetrycznych obwodach bez cech zaników mięśniowych. Odruchy skokowe dość słabe. Próba Romberga ujemna. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa przebiegają bez upośledzenia funkcji i nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Schorzenie wymaga stosownej rehabilitacji oraz leczenia w okresach zaostrzenia dolegliwości. Od wielu lat rozpoznane bóle głowy, nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Nadciśnienie tętnicze II/III stopnia ESC/ESH, pierwotne umiarkowanego stopnia, bez udokumentowanych istotnych zmian narządowych bez cech niewydolności krążenia. Nie spełnia kryterium nadciśnienia tętniczego opornego na leczenie wg. zażywanych leków i dawek. W karcie informacyjnej ze stycznia 2015 r. widnieje jeden wpis pomiaru ciśnienia tętniczego RR 130/80 mmHg, brak badania całodobowego ciśnienia tętniczego (holter ciśnieniowy). Schorzenie wymaga modyfikacji leczenia i systematycznego stosowania leków. Próba wysiłkowa (akta 34 strona) nie nadaje się do oceny, interpretacji. Schorzenia kardiologiczne nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy. Schorzenia te w ich obecnym stopniu zaawansowania nie czynią W. H. niezdolną do pracy zarobkowej zgodnie z kwalifikacjami jako pracownik fizyczny, modystka.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca nie spełnia przesłanek z art. 12 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji wyroku.